

Cod ECLI

Prezentul document este supus reglementărilor aflate sub incidența Regulamentului U.E. 2016/679

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL CLUJ

SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Ședința publică din 7 martie 2022

Completul constituit din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

S-au luat în examinare recursul formulat de către recurenta reclamantă și recursul formulat de către recurentul pârâtul împotriva Sentinței civile nr. din data de, pronunțată de Tribunalul în dosar nr., cauza având ca obiect litigiu privind funcționarii publici statuari.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se prezintă pentru recurenta reclamantă, avocat, cu împuternicirea avocațială depusă la fila 10 din dosar, lipsă fiind recurentul pârât

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței că dosarul a fost repus pe rol în vederea citării părților din dosar și solicitării unui punct de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor: art. 154 alin. 1 lit. i C. fisc.; art. 2 alin. 1 lit. a, art. 17 alin. 2, art. 61 alin. 2 din OUG 158/2005; art. 37 alin. 1 din OUG 38/2003, categoria profesională a polițiștilor în perioada în care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de salariu sau indemnizație aferentă certificatelor medicale, iar acest drept este sau nu exceptat de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate. S-a solicitat judecarea cauzei în lipsă. La data de 03.03.2022 recurenta reclamantă a depus punct de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv filele 53-65 din dosar. La data de 04.03.2022 recurentul pârâtula depus punct de vedere cu privire la sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, respectiv filele 66-70 din dosar.

Curtea acordă cuvântul în ceea ce privește problema sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Reprezentanta recurente reclamate susține punctul de vedere depus la dosarul cauzei la data de 03.03.2022, respectiv apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Curtea, apreciind că este legală și oportună, urmează să dispună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarelor chestiuni de drept: dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor: art. 154 alin. 1 lit. i C. fisc.; art. 2 alin. 1 lit. a, art. 17 alin. 2, art. 61 alin. 2 din OUG 158/2005; art. 37 alin. 1 din OUG 38/2003, categoria profesională a polițiștilor în perioada în care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de salariu sau indemnizație aferentă certificatelor medicale, iar acest drept este sau nu exceptat de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Constatând că în mod evident recurenta reclamantă și recurentul pârâtul au puncte de vedere diferite în ceea ce privește interpretarea normelor de drept, a căror incidență se va repeta și în alte cauze, apreciază că este și oportună această sesizare.

CURTEA

Deliberând asupra cauzei de față constată următoarele:

I. Expunerea litigiului

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului la data de sub nr., reclamanta în contradictoriu cu pârâtul a solicitat obligarea pârâtului la:

➤ *plata diferențelor salariale restante constând în contribuția de asigurări sociale de sănătate reținută din indemnizația de concediu medical, pe perioada Octombrie 2019 - Ianuarie 2021;*

- efectuarea de mențiuni în evidențele sale cu privire la plata diferențelor salariale de la pct.1;
- compensarea în bani a zilelor de concediu de odihnă restante aferente anului 2019;
- plata dobânzii legale aferentă diferențelor salariale de la pct. 1 și 3; cu cheltuieli de judecată.

Reclamanta a arătat în esență că la data de 01.02.2019 a fost mutată în interesul serviciului în cadrul, având gradul profesional de subinspector de poliție, iar în luna septembrie 2019 a fost diagnosticată cu: formațiune tumorală la nivelul rectului superior, Anemie feriprivă secundară și că în luna octombrie 2019 a fost internată la -, unde s-a stabilit diagnosticul: Neoplasm rectal superior, Endometrioză retrouterină, Chist ovarian drept, Anemie secundară, s-a practicat rezecție anterioară rectală paroscopică cu anastomoză colo-rectală T-T, chistotomie ovariană dreaptă. Ulterior a fost consultată într-un serviciu oncologic (....) și s-a stabilit diagnosticul: Adenocarcinom rectal superior pT3N1aMO. Astfel în perioada 09.10.2019 -06.01.2021 s-a aflat în concediu medical (455 zile).

Fiind diagnosticată cu tumoră malignă a rectului, cod diagnostic 100 (clasificare internațională a maladiilor), reclamanta apreciază că se regăsește în enumerarea din art. 17 alin. 2 din O.U.G. 158/2005 referitoare la situațiile în care persoanele afectate „de tuberculoză, SIDA, neoplazii, precum și de o boală infectocontagioasă din grupa A și de urgențe medico-chirurgicale” beneficiază de indemnizație pentru incapacitate de muncă în cuantum de 100%. Termenul „neoplazie” reprezintă un „proces patologic de formare a unui țesut nou, tumoral, prin înmulțirea exagerată a celulelor și uneori prin modificarea structurii caracteristice a țesutului inițial conform definiției din DEX, așadar diagnosticul său este inclus în această noțiune, motiv pentru care îi sunt aplicabile dispozițiile art. 17 alin. (2) din OUG 158/2005.

În acest context reclamanta consideră că sunt incidente dispozițiile *art. 154 alin. (1) lit. f) și i) din Codul Fiscal* care preved scutiri de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate a persoanelor fizice, „cu afecțiuni incluse în programele naționale de sănătate stabilite de Ministerul Sănătății, până la vindecarea respectivei afecțiuni;” și a celor „care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă, acordate în urma unor accidente de muncă sau a unor boli profesionale, precum și cele care se află în concedii medicale acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru indemnizațiile aferente certificatelor medicale”, reprezentând o excepție de la art. 153 din C. fiscal.

În baza dispozițiilor legale menționate, reclamanta consideră că nu este obligată la plata contribuției pentru asigurări sociale de sănătate în cuantum de 10% din venit, cuantum prevăzut în art. 156 C.fiscal.

În data de 08.01.2021 a solicitat angajatorului ... să îi restituie sumele reținute cu titlu de contribuție de asigurări sociale de sănătate pe perioada Octombrie 2019 - Ianuarie 2021 când a fost în concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă.

Răspunsul primit de la ... - Structura financiară nu a fost unul favorabil. Prin intermediul Adresei nr. 316504/11.02.2021 i s-a comunicat că nu poate să beneficieze de scutirea prevăzută de art. 154 alin. (1) lit i) din C. Fiscal întrucât a încasat în mod integral salariu, mai puțin sporul pentru condiții grele și toxicitate, în perioada în care s-a aflat în concediu medical și are statutul de polițist, iar indemnizația care se acordă în baza concediului medical care într-adevăr este scutită de plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru codul de indemnizație 14 este aplicabilă personalului contractual din cadrul

Reclamanta a apreciat că acest răspuns se întemeiază pe interpretarea eronată a art. 37 alin. (1) din O.G. nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, neluându-se în considerare dispozițiile art. 154 alin. (1) din C. Fiscal, astfel cum au fost modificate prin O.U.G nr. 79/2017, iar în perioada Octombrie 2019 - Ianuarie 2021 când s-a aflat în concediu medical nu a încasat salariu, ci o indemnizație având în vedere calitatea de asigurat și contribuțiile plătite anterior survenirii evenimentului care a determinat suspendarea de drept, temporară, a raporturilor de serviciu. Așadar, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 155 alin. (1) lit. a) din C. fiscal.

1.1. Soluția primei instanțe:

Prin sentința civilă nr. ... din ... Tribunalul ...:

Admite în parte cererea formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâtul

Dispune obligarea pârâtului la plata către reclamantă a sumelor reprezentând CASS reținute în perioada octombrie 2019 - ianuarie 2021 și efectuarea mențiunilor care se impun.

Dispune obligarea pârâtului la plata dobânzii legale aferente sumelor reprezentând CASS reținute în perioada octombrie 2019 - ianuarie 2021.

Respinge în rest cererea ca neîntemeiată.

Obligă pârâtul la plata către reclamantă a sumei de ... lei reprezentând cheltuieli de judecată parțiale - onorariu de avocat.

Pentru a pronunța această soluție Tribunalul ... a avut în vedere dispozițiile art. 154 alin. 1 lit. i C.fisc., art. 2 alin. 1, art. 17 alin. 2 din OUG 158/2002, nota de fundamentare a OUG 79/2017 potrivit căreia „se menține regimul fiscal actual, potrivit căruia, angajatul aflat în incapacitate temporară de muncă nu suportă contribuția de asigurări sociale de sănătate din indemnizația primită pe perioada în care se află în incapacitate temporară de muncă, având în vedere faptul că beneficiază de o prestație socială pentru care a contribuit”, considerând că intenția legiuitorului a fost aceea de a nu supune contribuției de asigurări sociale de sănătate indemnizațiile de incapacitate temporară de muncă pentru boli obișnuite.

Prima instanță a reținut că reclamanta s-a aflat în perioada octombrie 2019 – ianuarie 2021 în concediu medical, acordat potrivit OUG 158/2005, prin urmare, a primit indemnizație, și nu salariu după cum a precizat pârâtul. Salariul reprezintă remunerația muncii unei persoane, ceea ce presupune așadar, prestarea muncii, prezența la serviciu. Or, reclamanta nu a prestat muncă, nu s-a prezentat la serviciu în această perioadă datorită stării sale de sănătate, astfel, sumele primite nu reprezintă venituri din salarii, pentru a se calcula contribuții la sistemul de asigurări sociale de sănătate. Reclamanta a beneficiat în această perioadă de indemnizație având în vedere calitatea sa de asigurat și contribuțiile plătite anterior survenirii evenimentului care a determinat suspendarea de drept, temporară, a raporturilor de serviciu.

Prin urmare, s-a considerat de către prima instanță că nu sunt aplicabile prevederile art. 155 alin.1 lit. a C.fisc., sumele aferente concediilor medicale nefiind nici asimilate salariului potrivit art. 76 alin. 2 C.fisc.

1.2. Calea de atac exercitată:

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâtul, considerând în esență că prima instanță a interpretat în mod greșit dispozițiile art. 154 C.fisc., OUG 79/2017, raportat la art. 61 alin. 2 din OUG 158/2005. Recurentul apreciază că în raport cu dispozițiile art. 37 din OG 38/2003, art. 83 alin. 4 din Legea 153/2017, art. 2 alin. 1 lit. a din OUG 158/2005, polițiștii pe

timpul cât se află în incapacitate temporară de muncă primesc salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute, or reclamanta se află în această situație, fapt pentru care s-au aplicat dispozițiile referitoare la plata salariilor și nu cele referitoare la plata unei indemnizații. Legiuitorul a dorit ca pe durata incapacității temporare de muncă a polițiștilor să acorde salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute, iar nu o indemnizație, ca pentru alte categorii profesionale, aspect ce rezultă și din prevederile art. 37 alin. 5 din OG 38/2003. Astfel se apreciază că în situația incapacității temporare de muncă în cazul polițiștilor (concediu medical în prezenta cauză) se face referire la salariul de bază, acesta fiind plătit integral în acest interval de timp, iar nu despre plata unei indemnizații, așa cum legiuitorul reglementează când menționează alte categorii de funcții bugetare sau concediul pentru îngrijirea copilului bolnav la care au dreptul polițiștii, diferențierea legislativă fiind realizată prin intermediul acestor termeni.

1.3. Apărările intimei

Prin întâmpinarea formulată în cauză, reclamanta intimată, menționează în esență că în perioada octombrie 2019 – ianuarie 2021 a primit o indemnizație și nu un salariu nefiind aplicabile prevederile art. 37 alin. 1 din OG 38/2003, iar interpretarea recurentului este greșită, deoarece nu a fost făcută în acord cu art. 154 alin. 1 lit. i C.fisc. care le abrogă implicit

II. Norme de drept intern aplicabile în speță:

Art. 154 alin. 1 lit. i C.fisc.

Categoriile de persoane fizice exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate: persoanele fizice care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă, acordate în urma unor accidente de muncă sau a unor boli profesionale, precum și cele care se află în concedii medicale acordate potrivit Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru indemnizațiile aferente certificatelor medicale.

Nota de fundamentare a OUG 79/2017 pct. 7 (fișier atașat)
<https://gov.ro/ro/guvernul/procesul-legislativ/note-de-fundamentare/nota-de-fundamentare-oug-nr-79-08-11-2017&page=1>

Ca urmare a transferului contribuțiilor sociale în sarcina angajaților și a persoanelor care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, și având în vedere faptul că pe perioadele de incapacitate temporară de muncă pentru boală obișnuită sau ca urmare a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, angajatul aflat într-o astfel de situație nu suportă contribuția de asigurări sociale de sănătate din indemnizația primită pe această perioadă, s-au eliminat prevederile referitoare la contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator pentru indemnizațiile de incapacitate temporară de muncă aferente concediilor medicale.

În același timp, se menține regimul fiscal actual, potrivit căruia, *angajatul aflat în incapacitate temporară de muncă nu suportă contribuția de asigurări sociale de sănătate din indemnizația primită pe perioada în care se află în incapacitate temporară de muncă, având în vedere faptul că beneficiază de o prestație socială pentru care a contribuit.*

OGU 158/2005

Art. 1 alin. 1 lit. A Persoanele asigurate pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate în sistemul de asigurări sociale de sănătate, denumite în continuare asigurați, au dreptul, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, pe perioada în care au domiciliul sau reședința pe teritoriul României, la concedii medicale și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, dacă:

A. realizează venituri din desfășurarea unei activități în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege, precum și alte venituri asimilate salariilor, cu respectarea prevederilor legislației europene

aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

Art. 2 alin. 1 lit. a Concediile medicale și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, la care au dreptul asigurații, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, sunt: a) concedii medicale și indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă, cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii.

Art. 10 – forma anterioară modificărilor operate de Punctul 11, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 74 din 30 iunie 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 645 din 30 iunie 2021 (prin care s-a dispus înlocuirea sintagmei: stagiul de cotizare cu stagiul de asigurare)

(1) Pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. A și B, baza de calcul al indemnizațiilor prevăzute la art. 2 se determină ca medie a veniturilor brute lunare din ultimele 6 luni din cele 12 luni din care se constituie stagiul de cotizare, până la limita a 12 salarii minime brute pe țară lunar, pe baza cărora se calculează contribuția asiguratorie pentru muncă.

Art. 17 alin. 2 -forma anterioară modificărilor operate de punctul 5, Articolul I din ORDONANȚA nr. 14 din 30 august 2021, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 831 din 31 august 2021

Cuantumul brut lunar al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, determinată de tuberculoză, SIDA, neoplazii, precum și de o boală infectocontagioasă din grupa A și de urgențe medico-chirurgicale stabilite în condițiile prevăzute la art. 9, este de 100% din baza de calcul stabilită conform art. 10.

Art. 61 alin. 2

Pentru personalul militar în activitate, polițiștii și polițiștii de penitenciare, drepturile bănești aferente concediilor medicale prevăzute la art. 2 alin. (1) se calculează și se plătesc conform prevederilor legale specifice acestor categorii de personal și se suportă din bugetul de stat, prin bugetele ministerelor și instituțiilor din sectorul de apărare, ordine publică și securitate națională.

OG 38/2003

Art. 37

alin. 1 Polițiștii, pe timpul cât se afla în delegare, detașare, incapacitate temporară de muncă, concediu de odihnă, concediu de maternitate și alte concedii plătite care se acorda în baza dispozițiilor legale în vigoare, primesc salariile de baza și celelalte drepturi bănești avute. În cazul în care detașarea se face pe un post cu un nivel de salarizare superior, polițiștii beneficiază de salariul funcției respective și de celelalte drepturi bănești legal cuvenite.

Alin. 4

Polițistul, pe timpul concediului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau de până la 3 ani în cazul copilului cu handicap, beneficiază de indemnizația prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, cu modificările și completările ulterioare. Perioada concediului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau de până la 3 ani în cazul copilului cu handicap constituie vechime în muncă și în serviciu, care se are în vedere la stabilirea drepturilor ce se acordă în raport cu aceasta.

Alin. 5

Polițistul, pe timpul concediului pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani, beneficiază de o indemnizație stabilită potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările ulterioare.

III. Problema de drept asupra căreia se solicită pronunțarea unei hotărâri preliminare

Problema de drept asupra căreia este necesar ca Înalta Curte de Casație și Justiție să se pronunțe este dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor: *art. 154 alin. 1 lit. i C.fisc.; art. 2 alin. 1 lit. a, art. 17 alin. 2, art. 61 alin. 2 din OUG 158/2005; art. 37 alin. 1 din OUG 38/2003*, categoria profesională a poliștilor în perioada în care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de salariu sau indemnizație aferentă certificatelor medicale, iar acest drept este sau nu exceptat de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate.

IV. Admisibilitatea sesizării:

După cum rezultă din prevederile art. 519 C.p.c., pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea dezlegării unei chestiuni de drept, trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții de admisibilitate: să existe o problemă veritabilă de drept cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite; problema de drept să se ridice în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță; problema de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea acesteia să depindă soluționarea cauzei pendinte; chestiunea de drept să fie nouă; să fie vorba despre o chestiune de drept asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În cauză, Curtea reține că aceste condiții sunt îndeplinite, după cum urmează:

În ceea ce privește existența unei probleme de drept cu privire la care există posibilitatea unor interpretări diferite, problema expusă îndeplinește această condiție. câtă vreme în speță se pune problema stabilirii naturii drepturilor primite de poliști pe perioada în care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare și ulterior dacă acest drept este sau nu exceptat de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate. Se va proceda, ulterior analizării condițiilor de admisibilitate la dezvoltarea problemei de drept și a posibilelor interpretări în cadrul expunerii punctului de vedere al instanței.

Curtea de Apel este investită cu soluționarea recursului formulat împotriva unei hotărâri prin care s-a soluționat în primă instanță un litigiu de contencios administrativ, deci problema se ridică în cadrul unui litigiu aflat pe rolul unui complet de judecată al curții de apel investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

În ceea ce privește caracterul esențial al problemei de drept, Curtea constată că soluționarea cauzei depinde de calificarea ce se va da drepturilor primite de poliști pe perioada în care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, respective salariu sau indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă și dacă acestora se aplică sau nu scutirea de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate, de acest aspect depinzând soluționarea recursului formulat de pârâtul recurent Inspectoratul General pentru Imigrări, respectiv menținerea sau casarea sentinței primei instanțe.

Referitor la noutatea chestiunii de drept și această condiție este îndeplinită întrucât potrivit notei de fundamentare a OUG 79/2017 introducerea art. 154 alin. 1 lit. i C.fisc. s-a datorat ca urmare a transferului contribuțiilor sociale în sarcina angajaților și a persoanelor care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, și având în vedere faptul că pe perioadele de incapacitate temporară de muncă pentru boală obișnuită sau ca urmare a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, angajatul aflat într-o astfel de situație nu suportă contribuția de asigurări sociale de sănătate din indemnizația primită pe această perioadă, s-au eliminat prevederile referitoare la contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator pentru indemnizațiile de incapacitate temporară de muncă aferente concediilor medicale. În același timp, se menține regimul fiscal actual, potrivit căruia,

angajatul aflat în incapacitate temporară de muncă nu suportă contribuția de asigurări sociale de sănătate din indemnizația primită pe perioada în care se află în incapacitate temporară de muncă, având în vedere faptul că beneficiază de o prestație socială pentru care a contribuit.

Totodată, nu se poate nega că datorită vechimii OUG 158/2005 nu se poate genera o chestiune nouă de drept, întrucât datorită modificărilor suferite de Codul fiscal este posibil ca o instanță să fie chemată să se pronunțe pentru prima dată asupra prezentei probleme de drept, iar în contextul legislativ actual, după cum urmează a se arăta, dispozițiile relevante din OUG 158/2005 și OG 38/2003 sunt apte să ridice probleme de interpretare.

În fine, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra problemei de drept ridicate și aceasta nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

V. Punctul de vedere al părților:

V.1 Punct de vedere formulat de reclamanta

În primul rând, reclamanta apreciază că nu sunt întrunite condițiile pentru sesizarea Înaltei Curții de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în acord cu dispozițiile art. 519 din C.proc.civ.

Este îndeplinită cerința noutății atunci când problema de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu i-au dat, încă, o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial.

Invocând Decizia nr. 70/2018 a Î.C.C.J., reclamanta arată că, normele legale cu privire la care se solicită o interpretare din partea ÎCCJ au fost supuse dezbaterei Î.C.C.J. de către Tribunalul și Curtea de Apel, existând hotărâri judecătorești definitive în dosarele nr. și

În al doilea rând, reclamanta apreciază că această chestiune de drept nu ridică probleme ce necesită pronunțarea unei hotărâri prealabile.

Cu privire la nelămurirea dacă s-a beneficiat de salariu sau de indemnizație aferentă certificatelor medicale, subsemnata nu am prestat muncă, nu m-am prezentat la serviciu datorită stării de sănătate. Astfel, sumele primite nu reprezintă venituri din salarii.

Art. 37 alin. (1) din O.G. nr. 38/2003 care face referire la salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute nu urmărește definirea naturii drepturilor încasate ca fiind drepturi salariale, ci pe aceea de a configura existența dreptului de a fi remunerat și de a stabili valoarea de referință la care se raportează remunerația, iar în acest sens este elocventă sentința civilă nr. ... din data de a Tribunalului, hotărâre care a fost menținută de Curtea de Apele prin Decizia civilă nr., iar în dosarul nr. al Tribunalul a fost pronunțată o soluție similară.

Chiar dacă art. 37 alin. (1) din O.G. nr. 38/2003 ar fi interpretat în sensul în care intră în conflict cu art. 154 alin. (1) lit. i) din C.fiscal, prevederea din Codul fiscal a abrogat implicit dispozițiile contrare ale art. 37 alin. (1) din O.G. nr. 38/2003, potrivit principiului ierarhiei actelor normative (art. 4 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative), deoarece li. i) a art. 154 alin. (1) din C. fiscal a fost introdusă prin O.U.G. nr. 79/2017, ulterior adoptării O.G. nr. 38/2003.

Cu privire la nelămurirea dacă acest drept este sau nu exceptat de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate, reclamanta consideră că sunt incidente scutirile prevăzute de C.fiscal și nu datorez C.A.S.S.

Art. 154 alin. (1) lit. f) și i) din Codul fiscal prevede scutiri de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate a persoanelor fizice, „cu afecțiuni incluse în programele naționale de sănătate stabilite de Ministerul Sănătății, până la vindecarea respectivei afecțiuni,” și a celor „care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă, acordate în urma unor accidente de muncă sau a unor boii profesionale, precum și cele care se află în concedii medicale acordate potrivit O.U.G. nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru indemnizațiile aferente certificatelor medicale”.

Potrivit Notei de fundamentare a O.U.G. nr. 79/2017 care a introdus modificarea aplicabilă începând cu 1 ianuarie 2018, „se menține regimul fiscal actual, potrivit căruia,

angajatul aflat în incapacitate temporară de muncă nu suportă contribuția de asigurări sociale de sănătate din indemnizația primită pe perioada în care se afla în incapacitate temporară de muncă, având în vedere faptul că beneficiază de o prestație socială pentru care a contribuit". Prin urmare, intenția legiuitorului a fost aceea de a nu supune contribuției de asigurări sociale de sănătate indemnizațiile de incapacitate temporară de muncă pentru boli obișnuite.

În același sens s-au pronunțat și instanțele naționale. Prin sentința civilă nr. din data de pronunțată de Tribunalul în dosar nr. s-a statuat că „Având în vedere faptul că reclamanta a beneficiat de concediu medical pentru incapacitate de muncă, instanța va admite cererea reclamantei și va stabili că aceasta nu datorează CASS.", iar prin Decizia civilă nr. din data de pronunțată de Curtea de Apel ... în dosar nr.s-a reținut: „Textul precitat constituie o excepție de la norma legală instituită de art. 155 alin. 1 lit. a C.fiscal invocată de recurent, intimata-reclamantă încadrându-se în mod incontestabil în situația de exceptare prev. de art. 154 alin. 1 lit. i.

V.2 Punct de vedere formulat de pârâțul

Pârâțul apreciază că, dispozițiile legale în materie sunt clare și nu lasă loc de interpretări, nefiind întemeiată sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Referitor la condițiile de admisibilitate ale sesizării instanței supreme cu soluționarea problematicei în discuție, se impune un examen riguros al îndeplinirii condițiilor de admisibilitate impuse de art. 519 C.pr.civ.,

Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că sesizarea trebuie să privească o reală problemă de drept cu identificarea punctuală a acelor texte de lege lacunare ori controversate, care ar necesita preventiv o rezolvare de principiu, iar în acest sens relevanță prezintă Decizia nr. .../2016 pronunțată în dosarul nr., de la pct. 41-42; Decizia nr. .../2016 pronunțată în dosarul nr. și Decizia nr..../2016 pronunțată în dosarul nr. de la pct. 44-47, toate pronunțate de Î.C.C.J.

De asemenea, a mai reținut instanța supremă faptul că „întrebările formulate în cadrul procedurii prealabile trebuie să vizeze chestiuni de drept punctuale, problema de drept să fie reală și nu aparentă, să privească interpretări diferite sau contradictorii ale unor texte de lege. De asemenea, problema de drept trebuie să fie una calificată, adică să necesite cu pregnanță lămurirea înțelesului și efectului juridic al respectivei dispoziții. Consecvent acestei idei, nu reprezintă chestiune de drept, de natură să facă obiectul procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile, identificarea normei de drept care se aplică într-o anumită cauză prin stabilirea limitelor în timp a efectelor actelor normative succesiv adoptate în procesul legislativ. Nu în ultimul rând, problema de drept trebuie să fie reală, iar nu aparentă, să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului, al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile (pct. 57-58 din Decizia nr. 46/18.06.2018).

Așadar, dacă transpunem în prezenta speță, toate aceste considerații de ordin teoretic și aspecte relevate de jurisprudența instanței supreme, în opinia noastră, prezenta sesizare nu este admisibilă, întrucât textele legale a căror interpretare se solicită nu prezintă o reală dificultate de interpretare, nu sunt lacunare sau controversate, iar ceea ce se solicită este, în realitate, o interpretare a unor dispoziții normative corelate, care fac chiar obiectul judecății. ceea ce intră în competența instanței investite cu soluționarea cauzei și nu poate face obiectul unui mecanism de unificare a practicii judiciare.

În prezentul dosar, solicitarea nu are ca obiect texte de lege neclare sau lacunare, interpretarea acestora și aplicarea lor la situația de fapt prezentată intrând în competența instanței investite cu soluționarea litigiului.

Prin modalitatea de formulare a întrebării, nu se pune în discuție interpretarea unei norme de drept, ci tocmai identificarea normei de drept aplicabile, or această împrejurare reprezintă prerogativa activității de judecată a instanței judecătorești investite cu judecata cauzei. Această chestiune nu poate reprezenta resortul declanșării procedurii pronunțării unei hotărâri prealabile, în defavoarea rolului constituțional al instanțelor de a judeca litigiile cu care sunt investite.

Astfel, în speța dedusă judecătii, pârâtul precizează faptul că sunt incidente următoarele dispoziții legale:

- art. 1 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare: „începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariate ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege.” Conform art. 34 alin. (1) din aceeași lege-cadru "prevederile din actele normative referitoare la mutare, acordarea concediilor, cheltuieli de transport, cheltuieli cu cazarea și locuința rămân în vigoare".

- prevederile art. 37 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează faptul că: „Polițiștii, pe timpul cât se află în delegare, detașare, incapacitate temporară de muncă, concediu de odihnă, concediu de maternitate și alte concedii plătite care se acordă în baza dispozițiilor legale în vigoare, primesc salariile de baza și celelalte drepturi bănești avute. în cazul în care detașarea se face pe un post cu un nivel de salarizare superior, polițiștii beneficiază de salariul funcției respective și de celelalte drepturi bănești legal cuvenite."

- art. 61 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare care prevede expres faptul că: „Pentru personalul militar în activitate, polițiștii și polițiștii de penitenciare, drepturile bănești aferente concediilor medicale prevăzute la art. 2 alin. (1) se calculează și se plătesc conform prevederilor legale specifice acestor categorii de personal și se suportă din bugetul de stat, prin bugetele ministerelor și instituțiilor din sectorul de apărare, ordine publică și securitate națională."

Așadar, prevederile legale aplicabile litigiului nu prezintă dificultăți de interpretare, nefiind imprecise sau insuficiente, rezultând, dincolo de orice dubiu faptul că reclamanta beneficiază, pe perioada concediului medical, de drepturi salariale și nu de indemnizație de asigurări sociale de sănătate.

În ceea ce privește fondul problemei de drept supusă dezlegării instanței supreme prin sesizarea în discuție, pârâtul invocă dispozițiile art. 76 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, prevederi care se aplică, în mod corespunzător, și personalului, încadrat pe posturi prevăzute în statele de organizare a fi încadrate cu polițiști, sens în care pentru personalul devin incidente prevederile O.G.n nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, cu modificările și completările ulterioare.

În context, pârâtul invocă și dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 34 alin. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

Așadar, în ceea ce privește alte drepturi, este în vigoare și se aplică prevederile art. 37 alin. (1) din O.G. nr. 38/2003, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează faptul că: "Polițiștii, pe timpul cat se afla în delegare, detașare, incapacitate temporară de munca, concediu de odihna, concediu de maternitate și alte concedii plătite care se acorda în baza dispozițiilor legale în vigoare, primesc salariile de baza și celelalte drepturi bănești avute. în cazul în care detașarea se face pe un post cu un nivel de salarizare superior, polițiștii beneficiază de salariul funcției respective și de celelalte drepturi bănești legal cuvenite".

Tot la art. 37 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2003, cu modificările și completările ulterioare, la alin.(4) se precizează faptul că:" Polițistul, pe timpul concediului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau de până la 3 ani în cazul copilului cu handicap, beneficiază de indemnizația prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, cu modificările și completările ulterioare, "sens în care, în acord cu prevederile art. 37 alin.(1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la unitatea terminologică:" în limbajul normativ aceleași noțiuni se exprimă numai prin aceiași termeni", legiuitorul face distincție clară între drepturile salariale și indemnizație.

Din această perspectivă nu exista nici un dubiu cu privire la conținutul normei legale referitoare la drepturile pe care le încasează polițiștii pe perioada incapacității temporare de muncă, conform principiului de drept "ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus", nefiind aplicabilă regula de drept comun a indemnizației specifice acestei situații.

Acest lucru are o reglementare specifică la art. 61 alin. (2) din O.U.G. nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare.

Din coroborarea acestor prevederi rezultă faptul că reclamanta a beneficiat în mod legal de drepturi salariale și nu de indemnizație de asigurări sociale de sănătate.

A mai susținut pârâul, că legiuitorul a armonizat cadrul legal aplicabil categoriilor diferite de beneficiari în sensul în care la art. 4 alin.(4) din O.U.G. nr. 158/2005 cu modificările și completările ulterioare se prevede faptul că: "Cheltuielile pentru plata drepturilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se prevăd distinct la partea de cheltuieli a bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.", în timp ce pentru polițiști, militari și polițiști de penitenciare, menționează faptul că aceste drepturi se calculează și se plătesc conform legislației specifice, "...se suportă din bugetul de stat, prin bugetele ministerelor și instituțiilor din sectorul de apărare, ordine publică și securitate națională."

Așadar, conform principiului "lex specialis generalibus derogant", nu se poate da o altă interpretare normei legale, decât cea prevăzută expres în textul de lege în vigoare.

Prevederi similare privind drepturile aplicabile pe perioada incapacității de muncă se regăsesc și la militari, respectiv art. 42 alin.(1) din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare.

Tehnic vorbind pentru a da curs cererii petentei ar trebui să solicităm de la Fondul Național Unic de Asigurări de Sănătate să suporte cheltuielile aferente concediilor medicale efectuate de reclamantă, în condițiile în care unitatea angajatoare a procedat, în mod legal, la plata drepturilor salariale cu reținerea contribuțiilor datorate.

Astfel potrivit art. 38 alin.(1) din O.u.G. nr. 158/2005 cu modificările și completările ulterioare: "Sumele reprezentând indemnizații, care se plătesc asiguraților și care, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, se suportă din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, se recuperează din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate din creditele bugetare prevăzute cu această destinație.", iar potrivit art. 40 alin.(1) din același act normativ, "Indemnizațiile pot fi solicitate pe baza actelor justificative, cu respectarea prevederilor art. 361 în termen de 90 de zile de la data de la care persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) și (2), art. 32 alin. 1) precum și plătitorii prevăzuți la art. 36 alin. (3) lit. a) și b) erau în drept să le solicite."

Acest demers este aplicabil categoriilor de personal care nu beneficiază de drepturile prevăzute la art. 61 alin.(2) respectiv drepturi salariale, cum este cazul polițiștilor, unitatea angajatoare, la fel ca toate structurile din sistemul național de apărare și ordine publică, plătind aceste drepturi în acord cu dispozițiile legale antemenționate, cu reținerea contribuțiilor datorate pentru drepturile salariale.

Referitor la solicitarea petentei privind exceptarea de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate conform art. 154 alin.(1) lit. f) și i) din Legea nr. 227/2015 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pârâul arată că aceasta exceptare vizează strict indemnizațiile.

Or, în cadrul legal antemenționat, raportat la faptul că reclamanta a beneficiat de drepturi salariale, potrivit actelor normative specifice categoriei de personal din care face parte, această facilitate fiscală nu poate fi acordată, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile legale de acordare a acesteia.

Pe de altă parte logica legiuitorului de a excepta indemnizațiile de la contribuția de asigurări sociale se referă și la sursa plății acestor drepturi, practic ele fiind suportate din Fondul Național Unic de Asigurări de Sănătate și nu din bugetele unităților care asigură plata

drepturilor salariale. Astfel, întrucât polițiștii /militarii beneficiază pe perioada incapacității temporare de muncă de drepturi salariale stabilite prin dispozițiile legale specifice (și nu indemnizațiile prevăzute de O.U.G nr. 158/2005, cu modificările și completările ulterioare) este evident faptul că aceste drepturi salariale trebuie supuse regimul fiscal prevăzut de legiuitor pentru veniturile din salarii, cu reținerea tuturor contribuțiilor datorate, inclusiv cele privind contribuția de asigurări sociale de sănătate.

Din cele precizate, rezultă că în interpretarea chestiunii de drept invocate, polițiștii pe perioada incapacității temporare de muncă nu beneficiază de indemnizația prevăzută de art.2 alin.(1) lit. a din O.U.G nr. 158/2005, ci de prevederile art. 37 alin.(1) din O.G. nr. 38/2003 cu modificările și completările ulterioare ("Polițiștii, pe timpul cat se afla în ...incapacitate de muncă primesc salariile de baza si celelalte drepturi bănești avute").

Astfel, ținând cont și de prevederile art. 61 alin. (2) din O.U.G nr. 158/2005, pârâtul precizează că polițiștii sau cadrele militare în activitate nu pot beneficia de scutirea privind plata contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 alin.(1) lit. f) și i) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările.

Față de toate motivele mai sus expuse, pârâtul solicită instanței de judecată admiterea argumentelor invocate, constatarea faptului că dispozițiile legale în materie sunt clare și nu lasă loc de interpretări, iar în acest context, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea chestiunii de drept apare ca inadmisibilă.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată:

Unul dintre petitele prezentei acțiuni, ce au determinat Curtea să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție, este reprezentat de solicitarea reclamantei de obligare a pârâtului la plata diferențelor salariale restante constând în contribuția de asigurări sociale de sănătate reținută din indemnizația de concediu medical, pe perioada Octombrie 2019 - Ianuarie 2021; părțile având opinii divergente cu privire la *natura drepturilor acordate polițiștilor în perioada în care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă* acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, fiind apreciate a fi salariu -de către pârâtul ... respectiv indemnizație aferentă certificatelor medicale de către reclamanta, de consecința calificării depinzând plata sau exceptarea de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate în raport cu dreptul primit.

Dispozițiile art. 154 alin. 1 lit. i C.fisc. au fost introduse prin punctul 65, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 79 din 8 noiembrie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 885 din 10 noiembrie 2017, având următoarea reglementare „persoanele care se află în concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă, acordat în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, pentru indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale”. Ulterior acestea au fost modificate la data de 23-03-2018 de punctul 53, Articolul I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 18 din 15 martie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 260 din 23 martie 2018, în sensul că persoanele fizice care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă, acordate în urma unor accidente de muncă sau a unor boli profesionale, precum și cele care se află în concedii medicale acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru indemnizațiile aferente certificatelor medicale.

Astfel, se poate observa că prin modificarea operată, în cadrul categoriei de persoane fizice exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate s-a menționat expres și ipoteza în care acestea se află în concedii medicale acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru indemnizațiile aferente certificatelor medicale.

În esență se poate aprecia că prin această modificare s-a urmărit eliminarea oricărui dubiu cu privire la scutirea de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate a persoanelor fizice ce beneficiază de indemnizațiile aferente certificatelor medicale.

Rațiunile care au determinat introducerea art. 154 alin. 1 lit. i C.fisc. prin OUG 79/2017 evidențiate în Nota de fundamentare a OUG 79/2017 pct. 7, fiind pe deplin aplicabile și în prezent, scopul fiind acela ca angajatul aflat în incapacitate temporară de muncă să nu suporte contribuția de asigurări sociale de sănătate din indemnizația primită pe perioada în care se află în incapacitate temporară de muncă, având în vedere faptul că beneficiază de o prestație socială pentru care a contribuit.

În cauză nu se contestă faptul că reclamanta având funcția de subinspector de poliție a fost diagnosticată cu neoplasm rectal superior și s-a aflat în perioada octombrie 2019 – ianuarie 2021 în concediu medical acordat potrivit OUG 158/2005.

În acest context o posibilă interpretare este aceea conform căreia în această perioadă reclamanta a beneficiat de salariu care nu este exceptat de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru următoarele argumente:

În acord cu art. 61 alin. 2 din OUG 158/2005 se poate reține că în privința polițiștilor se derogă de la modul de calcul și plată instituit de OUG 158/2005 pentru drepturile bănești aferente concediilor medicale prevăzute la art. 2 alin. 1, deci inclusiv pentru incapacitate temporară de muncă, menținându-se prevederile legale specifice acestei categorii de personal, respectiv art. 37 alin. 1 din OG 38/2003.

Art. 17 alin. 2 din OUG 158/2005 prevede ca mod de calcul al sumei burte lunare aferentă indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă determinată de neoplazii ca fiind de 100% din baza de calcul stabilită conform art. 10.

Potrivit art. 10 alin. 1 din OUG 158/2005 (variantă de calcul ce are în vedere persoanele fizice ce realizează venituri din desfășurarea unei activități în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege, precum și alte venituri asimilate salariilor, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte) baza de calcul a indemnizațiilor prevăzute la art. 2 se determină ca medie a veniturilor brute lunare din ultimele 6 luni din cele 12 luni din care se constituie stagiul de cotizare, până la limita a 12 salarii minime brute pe țară lunar, pe baza cărora se calculează contribuția asiguratorie pentru muncă.

Or, art. 37 alin. 1 din OG 38/2003 prevede că *polițiștii, pe timpul cat se află în incapacitate temporară de munca primesc salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute.*

Astfel, cum *modalitatea de calcul diferă* în privința drepturile bănești aferente concediilor medicale pentru incapacitate temporară de muncă în cazul polițiștilor stabilindu-se că aceștia primesc salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute, deci se are în vedere ultima renumerație încasată înainte de declanșarea situației ce a generat necesitatea acordării concediului medical și nu media veniturilor brute lunare din ultimele 6 luni din cele 12 luni din care se constituie stagiul de cotizare, până la limita a 12 salarii minime brute pe țară lunar, se poate aprecia că s-a urmărit ca polițiștii pe durata concediilor medicale pentru incapacitate temporară de muncă să primească un salariu, iar acesta nu este exceptat de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Această teză poate fi confirmată și datorită faptului că în măsura în care s-a dorit ca polițiștii să beneficieze de o indemnizație și nu de salariu s-a prevăzut expres acest lucru de către legiuitor prin modificările operate la art. 37 din OG 38/2003 în privința indemnizației aferentă concediului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau de până la 3 ani în cazul copilului cu handicap, respectiv a indemnizației aferentă concediului pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani.

Astfel alin. (4) al art. 37 a fost modificat de pct. 4 al art. I din ORDONANȚA nr. 57 din 30 august 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 746 din 31 august 2006, *în sensul că s-a stabilit ca polițistul pe timpul concediului pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau de până la 3 ani în cazul copilului cu handicap să beneficieze de indemnizația* prevăzută de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, cu modificările și completările ulterioare. În

mod similar s-a procedat și în cazul alin. (5) al art. 37 ce a fost modificat de pct. 4 al art. I din ORDONANȚA nr. 57 din 30 august 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 746 din 31 august 2006, prevăzându-se că polițistul, *pe timpul concediului pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani, beneficiază de o indemnizație* stabilită potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005

Prin urmare cum în ipotezele enumerate la art. 37 alin. 1 din OG 38/2003: a) delegare, b) detașare, c) incapacitate temporară de muncă, d) concediu de odihnă, e) concediu de maternitate și f) alte concedii plătite care se acorda în baza dispozițiilor legale în vigoare, s-a stabilit că polițiștii *primesc salariile de baza și celelalte drepturi bănești avute*, situațiile de excepție de la această regulă stabilite la alin. 4 și 5 sunt de strictă interpretare și nu pot fi extinse și pentru situația concediilor medicale acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005

Astfel se poate aprecia că în cazul polițiștilor, pornind de la modul de calcul aferent drepturilor bănești acordate pentru concediile medicale pentru incapacitate temporară de muncă prevăzute de OUG 158/2005, este afectată însăși natura acestor drepturi care nu mai pot fi considerate a fi indemnizații în accepțiunea OUG 158/2005, astfel că nu operează scutirea prevăzută de art. 154 alin 1 lit. i C.fisc., fiind în prezența unui salariu pentru care se datorează plata contribuției de asigurări sociale de sănătate.

O altă posibilă interpretare este aceea conform căreia în această perioadă reclamanta a beneficiat de indemnizație aferentă certificatelor medicale care este exceptată de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru următoarele argumente:

Având în vedere că reclamanta s-a aflat în perioada octombrie 2019 – ianuarie 2021 în concediu medical acordat potrivit OUG 158/2005, aceasta nu a primit un salariu deoarece salariul reprezintă remunerația muncii unei persoane, ceea ce presupune așadar, prestarea muncii, prezența la serviciu. Or, reclamanta nu a prestat muncă, nu s-a prezentat la serviciu în această perioadă datorită stării sale de sănătate, astfel, sumele primite nu reprezintă venituri din salarii, pentru a se calcula contribuții la sistemul de asigurări sociale de sănătate. Reclamanta a beneficiat în această perioadă de indemnizație având în vedere calitatea sa de asigurat și contribuțiile plătite anterior survenirii evenimentului care a determinat suspendarea de drept, temporară, a raporturilor de serviciu. În acest context nu sunt aplicabile prevederile art. 155 alin. 1 lit. a C.fisc., sumele aferente concediilor medicale de care a beneficiat reclamanta nefiind nici asimilate salariului potrivit art. 76 alin. 2 C.fisc.

Nu poate fi ignorat motivul care a determinat legiferarea dispozițiilor art. 154 alin. 1 lit. i C.fisc. prevăzut în Nota de fundamentare a OUG 79/2017 pct. 7 potrivit căruia: ca urmare a transferului contribuțiilor sociale în sarcina angajaților și a persoanelor care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, și având în vedere faptul că pe perioadele de incapacitate temporară de muncă pentru boală obișnuită sau ca urmare a accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, *angajatul aflat într-o astfel de situație nu suportă contribuția de asigurări sociale de sănătate din indemnizația primită pe această perioadă*, s-au eliminat prevederile referitoare la contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator pentru indemnizațiile de incapacitate temporară de muncă aferente concediilor medicale. În același timp, se menține regimul fiscal actual, potrivit căruia, *angajatul aflat în incapacitate temporară de muncă nu suportă contribuția de asigurări sociale de sănătate din indemnizația primită pe perioada în care se află în incapacitate temporară de muncă, având în vedere faptul că beneficiază de o prestație socială pentru care a contribuit*.

În acest context, a aprecia că dispozițiile art. 61 alin. 2 din OUG 158/2005 corelativ cu art. 37 alin. 1 din OG 38/2003 instituie pentru categoria profesională a polițiștilor în perioada în care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, un salariu ce nu exceptat de la

plata contribuției de asigurări sociale de sănătate, derogă de la motivul pentru care s-a adoptat art. 37 alin. 1 din OG 38/2003.

Art. 37 alin. 1 din OG 38/2003 a fost adoptat în vederea creării anumitor drepturi, facilități pentru polițiști urmărindu-se ca pe timpul cât se află în delegare, detașare, incapacitate temporară de muncă, concediu de odihnă, concediu de maternitate și alte concedii plătite care se acorda în baza dispozițiilor legale în vigoare, drepturile bănești primite să nu cunoască scăderi, fiind instituită regula menținerii salariilor de baza și a celorlalte drepturi bănești avute.

Or, într-o situație precum cea din prezenta cauză, nu există nicio rațiune pentru a transforma o normă de protecție care aparent protejează categoria profesională a polițiștilor în privința modului de calcul al drepturilor aferente concediilor medicale acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 (se are în vedere ultima renumerație încasată înainte de declanșarea situației ce a generat necesitatea acordării concediului medical), într-o ipoteză ce ajunge să defavorizeze această categorie profesională în raport de persoanele prevăzute la art. 1 alin. 1 lit. a din OUG 158/2005, datorită calificării drepturilor primite ca fiind salarii și nu indemnizații cu consecința excluderii acestora de la incidența art. 154 alin. 1 lit. i C.fisc. Nu poate fi omis nici faptul că însăși pârâtul Inspectoratul General pentru Imigrări afirmă că dispozițiile art. 154 alin. 1 lit. i C.fisc. sunt aplicabile în ceea ce privește indemnizația acordată în baza concediului medical pentru personalul contractual din cadrul său. Simpla diferență de statut, personal contractual/funcționar public din cadrul aceleiași instituții, nu poate justifica în mod rezonabil o diferență de tratament fiscal cu privire la natura dreptului acordat ca urmare a concediilor medicale potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, regimul fiscal actual urmărind ca angajatul (indiferent de statutul său) aflat în incapacitate temporară de muncă să nu suporte contribuția de asigurări sociale de sănătate din indemnizația primită pe perioada în care se află în incapacitate temporară de muncă, având în vedere faptul că beneficiază de o prestație socială pentru care a contribuit.

Astfel, analizând dispozițiile art. 37 alin. 1, alin. 4 și alin. 5 din OG 38/2003 în raport de prevederile OUG 158/2005, se poate aprecia că referirea la salariile de bază și celelalte drepturi bănești avute nu urmărește definirea naturii drepturilor încasate ca fiind drepturi salariale, ci pe aceea de a configura existența dreptului de a fi remunerat și de a stabili valoarea de referință la care se raportează remunerația, fiind un simplu element de calcul al dreptului acordat ce nu influențează scutirea de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate.

În raport de art. 50 alin. 4 din Legea 24/2000 orice modificare intervenită asupra normei legale la care s-a făcut trimitere, se reflectă și asupra normei de trimitere. Or, OUG nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate este un act normativ ulterior Ordonanței de Guvern nr. 38/2003, astfel încât conținutul acestuia se reflectă în mod corespunzător asupra normei de trimitere de la art. 37 alin. 1.

Totodată, Curtea reține și faptul că regimul fiscal al categoriilor de venit este prevăzut de Codul Fiscal, aprobat prin Legea nr. 227/2015, act normativ de asemenea ulterior O.G. 38/2003. Or, chiar și dacă s-ar fi putut accepta interpretarea propusă de recurent [prima ipoteză expusă în prezenta sesizare (în sensul că prin norma instituită de art. 37 alin. 1 din OG 38/2003 s-ar reglementa natura juridică a drepturilor încasate de polițiști pe durata concediului pentru incapacitate temporară de muncă)], potrivit prevederilor art. 64 alin. 1 din Legea nr. 24/2000, aceasta trebuie apreciată ca abrogată prin efectul adoptării C.fisc. -art. 502.

Faptul că în practica administrativă a pârâtului drepturile acordate continuă să fie evidențiate ca salariu este irelevant câtă vreme o practică administrativă nu poate invalida prevederi legale.

VII. Jurisprudență relevantă

Reclamanta a depus la dosarul cauzei o listă cu hotărâri judecătorești pe care a solicitat ca instanța să le aibă în vedere la soluționarea cauzei: sentința civilă nr. ... a Tribunalului ... pronunțată în dos. nr. definitivă prin nerecurare, sentința civilă nr. pronunțată de

Tribunalul ... în dos.nr. definitivă ca urmare a respingerii recursului prin decizia civilă nr. ... a Curții de Apel

VIII. Aspecte finale

Având în vedere cele arătate mai sus, curtea va constata admisibilă și va dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept prezentate.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE:

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

-dacă în interpretarea și aplicarea dispozițiilor: *art. 154 alin. 1 lit. i C.fisc.; art. 2 alin. 1 lit. a, art. 17 alin. 2, art. 61 alin. 2 din OUG 158/2005; art. 37 alin. 1 din OUG 38/2003*, categoria profesională a poliștilor în perioada în care se află în concedii medicale pentru incapacitate temporară de muncă acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de salariu sau indemnizație aferentă certificatelor medicale, iar acest drept este sau nu exceptat de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate.

Suspendă judecata prezentei cauze până la pronunțarea hotărârii prealabile privind dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 martie 2022.

Președinte,

.....

Judecător,

.....

Judecător,

.....

Grefier,

.....

red.dact. 16.03.2022

